

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/42/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010061
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8714010061.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.11.2014, v trestnej veci obžalovaného K. T., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 17/2014 zo dňa 28.5.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. por. p o s t u p u j e Okresnému úradu v Poprade žalovaný skutok obžalovaného K. T., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom N., ul. T. č. XXXX/XX, okres N., ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák., § 139 písm. c/ Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

dňa 21.11.2013 v čase okolo 14.30 hod. v N. na ul. U. č. X, v spoločnom byte, pod vplyvom alkoholu, po príchode domov začal na O. T. v kuchyni ich bytu nezrozumiteľne kričať so slovami, že on jej dáva všetko a ona jemu nič, že len berie, kde následne pristúpil ku O. T., chytil ju rukou pod sánkou, zatlačil ju ku kuchynskej linke a snažil sa ju zdvihnúť do výšky, načo sa mu O. T. vytrhla a kde obv. K. T. ju následne odtiahol do detskej izby, zvalil ju na posteľ, chytil oboma rukami pod krk a palcami jej stláčal krk, kde pri povolení stisku sa mu O. T. vytrhla a sadla si, kde následne ju opätovne obv. K. T. zatlačil na posteľ a začal ju opäť škrtiť, následne sa O. T. podarilo postaviť, pričom sa ju K. T. snažil znova zhodiť na posteľ a to tak, že do nej opakovane sácal, potom jej podrazil nohy tak, že ju držal jednou rukou a nohou jej podrazil obe nohy, kde O. T. spadla na zem, potom ju chytil oboma rukami za tričko, zdvihol ju zo zeme a hodil na posteľ a začal ju opätovne škrtiť a to tak, že ju oboma rukami držal za hrdlo a to jej stláčal, kde pritom kričal, že včera jej dal energiu a dnes si ju vezme späť, keďže sa O. T. prestala brániť, K. T. ju prestal škrtiť a O. T. ho následne poprosila, že si chce zavolať, vyšmykla sa mu a odbehla do obývačky po mobilný telefón, v obývačke ju K. T. dobehol a odvliekol naspäť do detskej izby, kde ju chvíľu ťahal za vlasy a chvíľu za ramená, opäť ju zhodil na posteľ, a to tak, že ju sotil oboma rukami, následne K. T. chytil O. T. za plecia oboma rukami, zdvihol ju z postele, hodil ju na zem a skríkol: „Sadni!“, následne sa O. T. podarilo vytrhnúť a ujsť do kuchyne, kde obv. K. T. za ňou pribehol a zozadu ju chytil za rameno a za vlasy a vytlačil ju z bytu pred dvere, ktoré následne zatvoril, počas uvedeného konania obv. K. T. kričal O. T., že ju zabije, čím spôsobil u O. T. dôvodnú obavu o jej život a zdravie a uvedenými fyzickými útokmi spôsobil O. T. zranenia, a to pomliaždenie krku, ktoré si objektívne vyžiadalo liečenie v trvaní 3 (troch) dní, pretože nejde o trestný čin a žalovaný skutok by mal byť prejednaný ako priestupok.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom sp. zn. 5T 17/2014 zo dňa 28.5.2014, uznal obžalovaného K. T. vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm.

b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 21.11.2013 v čase okolo 14.30 hod. v N. na ul. U. č. X, v spoločnom byte, pod vplyvom alkoholu, po príchode domov začal na O. T. v kuchyni ich bytu nezrozumiteľne kričať so slovami, že on jej dáva všetko a ona jemu nič, že len berie, kde následne pristúpil ku O. T., chytil ju rukou pod sánkou, zatlačil ju ku kuchynskej linke a snažil sa ju zdvihnúť do výšky, načo sa mu O. T. vytrhla a kde obv. K. T. ju následne odtiahol do detskej izby, zvalil ju na posteľ, chytil oboma rukami pod krk a palcami jej stláčal krk, kde pri povolení stisku sa mu O. T. vytrhla a sadla si, kde následne ju opätovne obv. K. T. zatlačil na posteľ a začal ju opäť škrtiť, následne sa O. T. podarilo postaviť, pričom sa ju K. T. snažil znova zhodiť na posteľ a to tak, že do nej opakovane sácal, potom jej podrazil nohy tak, že ju držal jednou rukou a nohou jej podrazil obe nohy, kde O. T. spadla na zem, potom ju chytil oboma rukami za tričko, zdvihol ju zo zeme a hodil na posteľ a začal ju opätovne škrtiť a to tak, že ju oboma rukami držal za hrdlo a to jej stláčal, kde pritom kričal, že včera jej dal energiu a dnes si ju vezme späť, keďže sa O. T. prestala brániť, K. T. ju prestal škrtiť a O. T. ho následne poprosila, že si chce zavolať, vyšmykla sa mu a odbehla do obývačky po mobilný telefón, v obývačke ju K. T. dobehol a odviekol naspäť do detskej izby, kde ju chvíľu ťahal za vlasy a chvíľu za ramená, opäť ju zhodil na posteľ, a to tak, že ju sotil oboma rukami, následne K. T. chytil O. T. za plecía oboma rukami, zdvihol ju z postele, hodil ju na zem a skríkol: „Sadni!“, následne sa O. T. podarilo vytrhnúť a ujsť do kuchyne, kde obv. K. T. za ňou pribehol a zozadu ju chytil za rameno a za vlasy a vytlačil ju z bytu pred dvere, ktoré následne zatvoril, počas uvedeného konania obv. K. T. kričal O. T., že ju zabije, čím spôsobil u O. T. dôvodnú obavu o jej život a zdravie a uvedenými fyzickými útokmi spôsobil O. T. zranenia, a to pomliaždenie krku, ktoré si objektívne vyžiadalo liečenie v trvaní 3 dni.

Za to mu súd uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona a § 36 písm. j/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu podmienenečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný K. T. priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené prostredníctvom jeho obhajcu dňa 14.8.2014. Z odôvodnenia vyplýva, že nebolo v tomto konaní bez ďalších pochybností preukázané, že by sa obžalovaný vyhrážal svojej manželke zabitím alebo ťažkou ujmom na zdraví. Aj keď došlo medzi poškodenou a obžalovaným k hádke, no nebolo preukázané, že konanie voči poškodenej v inkriminovanom čase by u tejto poškodenej mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jej život. O tom, či mala poškodená dôvodné obavy o svoj život nesvedčia jednak lekárske správy a jednak správanie poškodenej po samotnom skutku, ktorý je kvalifikovaný ako trestný čin nebezpečného vyhrážania. V tejto súvislosti poukázal aj na lekársku správu MUDr. C. Z., ktorý konštatuje, že na tele poškodenej boli zistené malé začervenania pod uhlom sánky, bez opuchu a hematómu. Lekárske zistenia ani čas, keď poškodená vyhľadala zdravotnú pomoc nasledujúci deň, nenasvedčujú tomu, že by obžalovaný fyzicky napadol poškodenú takým spôsobom, že by sa obávala o svoj život. V tejto súvislosti zhodnotil aj výpoveď poškodenej. Zo samotnej výpovede vyplynulo, že ju obžalovaný mal vyhodiť za dvere, poškodená mu opakovane klopala na dvere, aby ju pustil dnu. Keby pociťovala opodstatnené obavy o svoj život, snažila by sa od obžalovaného utiecť a dostať sa do jeho blízkosti. Táto skutočnosť nasvedčuje tomu, že došlo k hádke väčšej intenzity, počas ktorej aj poškodená mala fackovať obžalovaného a ten sa bránil tak, že jej držal ruky. Teda v priebehu konania nebolo spoľahlivo preukázané, že by zistené modriny a podliatina na tele poškodenej boli spôsobené práve konaním obžalovaného, nakoľko aj svedkovia vypočutí k tejto otázke vypovedali rozporne. Na základe týchto skutočností navrhol, aby krajský súd zrušil výrok o vine obžalovaného a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. sám zmenil rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Následne na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného predložil aj znalecký posudok z odboru psychológie, ktorý spracovala PhDr. K. Z., PhD., ktorý obsahuje charakteristiku osoby obžalovaného a vyjadruje sa k otázke možnej závislosti od alkoholu.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo; na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného K. T. je dôvodné.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného K. T., poškodenej O. T., svedkov Q. Z., T. T., Ing. K. T., znaleckým posudkom z odboru psychiatrie a listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v štádiu prípravného konania. Krajský súd na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie oboznámením znaleckého posudku z odboru psychológie.

Obžalovaný K. T. poprel spáchanie trestného činu. Poukázal na tú skutočnosť, že došlo k hádke medzi ním a jeho manželkou, popísal priebeh tejto hádky, no poprel, že by ju škrtil, vyhrážal sa jej. Zdôraznil, že bránil sa iba útoku poškodenej na jeho osobu. Svoje konanie obžalovaný oľutoval. Tak, ako súd prvého stupňa v hodnotení výpovede poukázal, obžalovaný pripustil, že by ju mohol slovne fyzicky napadnúť v dôsledku požitého alkoholu, mal aj tzv. „okno“.

Poškodená O. T. na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať. Súd na hlavnom pojednávaní prečítal jej výpoveď z prípravného konania, kde popísala priebeh celého incidentu. Tu je potrebné zdôrazniť, že poškodená konštatovala, že utrpela pomliaždeniny krku a na rukách s dobou liečenia 3 dní. Poukazovala, že pri škrtení mala dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a myslela si, že ju uškrtí. Počas celého incidentu sa jej mal vyhrážať, že ju zabije. Záver incidentu sa mal odohrať tak, že ju ťahal pred vchodové dvere, tieto za ňou zatvoril a ona ostala stáť na chodbe. Potom mu vyklopávala na dvere, aby ju pustil dnu. O chvíľu jej doniesol na chodbu kabát, že si ho má obliecť a vypadnúť. Vtedy sa prešmykla dovnútra, vzala si telefón, na to ju chytil za vlasy a vyhodil ju opäť vonku pred dvere bytu. Opätovne vyklopkala na dvere, no dvere jej už obžalovaný neotvoril. Následne chcel vymeniť zámok na byte, aby sa nedostala do bytu. Ona ho prosila, aby ju pustil dnu, že si zoberie zopár vecí a odíde. Obžalovaný jej mal kričať, nech sa zbalí a vypadne, že je príživník. Obžalovaný sa upokojil, ona využila túto chvíľu, vošla do bytu, rýchlo pobalila najnutnejšie veci pre seba a deti a odišla.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedkov Q. Z. - otca poškodenej a rodičov obžalovaného T. T. a Ing. K. T..

Svedok Q. Z. nebol priamym svedkom incidentu. Vyjadroval sa k stavu, v akom našiel svoju dcéru v kritický deň. Zdôraznil, že dcéra sa mu sťažovala, že obžalovaný prišiel opitý a mal sa jej vyhrážať zabitím. Rovnako sa vyjadril, že už v minulosti ju vyhadzoval z bytu.

Matka obžalovaného o incidente sa dozvedela až od poškodenej, ktorá jej povedala, že s obžalovaným sa veľmi pohádali a že už s ním nechce ďalej žiť. Svedok Ing. K. T. sa nevedel vyjadríť k okolnostiam tohto incidentu.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria, ktorý spracovala MUDr. D. J.. Už samotné označenie tohto znaleckého posudku naznačuje, že ide o znalecký posudok, ktorý sa týka duševného stavu obžalovaného.

Súd prvého stupňa z tohto znaleckého posudku vychádzal pri rozhodovaní o uložení ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou. Svoje rozhodnutie opiera práve o závery tohto znaleckého posudku.

Krajský súd k tomuto znaleckému posudku musí poukázať predovšetkým na základné procesné porušenia, ktoré predchádzali vypracovaniu tohto znaleckého posudku. Tento znalecký posudok bol vypracovaný na základe uznesenia povereného príslušníka OO PZ Poprad, ČVS: ORP-1741/PP-PP-2013 zo dňa 29.11.2013. Vydaniu tohto uznesenia nepredchádzal príkaz sudcu, čím došlo k porušeniu ust. § 148 ods. 2 Tr. por., z ktorého vyplýva, že na vyšetrenie duševného stavu obvineného je potrebný príkaz súdu a v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie. Takýto príkaz v tomto konaní nebol vydaný. Aj napriek tomu, že nebol vydaný príkaz na pribratie znalcov z odboru psychiatrie do konania, znalkyňa v tomto konaní vypracovala znalecký posudok z odboru psychiatrie, ktorý je zameraný na vyšetrenie duševného stavu, čím došlo k porušeniu ust. § 148 ods. 1 Tr. por. z ktorého

vyplýva, že duševný stav vyšetrujú vždy dvaja znalci z odboru psychiatrie. Krajský súd vzhľadom na tieto pochybenia, keďže nebol dodržaný procesný postup na pribratie znalcov a znalecký posudok nespracovali dvaja znalci z odboru psychiatrie dospel k záveru, že už súd prvého stupňa na takýto dôkaz nemal ani prihliadať, pretože ide o nezákonný dôkaz. Súd prvého stupňa porušil aj ustanovenia Trestného poriadku, pretože na základe nezákonného dôkazu rozhodoval o uložení ochranného opatrenia.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené lekárske správy a oboznámená fotodokumentácia poranení, ktoré boli zistené na tele poškodenej.

Obžalovaný sa podrobil dychovej skúške dňa 22.11.2013, kedy mu bola nameraná hodnota 0,81 mg/l. Tu je potrebné uviesť, že nemožno to brať ako objektívny dôkaz vo vzťahu ku jeho konaniu z predchádzajúceho dňa 21.11.2013, pretože od doby incidentu do doby vykonania dychovej skúšky uplynula dlhšia doba ako 24 hodín, teda je odôvodnený predpoklad, že obžalovaný aj v tomto medzičase konzumoval alkoholické nápoje.

Krajský súd na rozdiel od súdu prvého stupňa vychádzajúc z vykonaného dokazovania nestotožnil sa so závermi, ktoré súd prvého stupňa odôvodňuje vo svojom rozhodnutí, Je zrejmé, že v kritický deň došlo k incidentu, došlo k hádke medzi obžalovaným a poškodenu, išlo o hádku intenzívnejšiu, ale súd prvého stupňa sa nevysporiadal pri hodnotení dôkazov všetkými podstatnými skutočnosťami. Je potrebné stotožniť sa s názorom, ktorý vyjadril odvolateľ v odvolaní, že je predsa nelogické, aby po tak brutálnom útoku, ako ho opisovala poškodenej, došlo k oznámeniu tejto skutočnosti podozrenia zo spáchania prečinu až nasledujúci deň. Rovnako, ak malo ísť o tak závažné konanie, ktoré malo vyvolávať dôvodnú obavu o život a zdravie, je nelogické tvrdenie, že poškodenej sa snažila po tom, čo ju vyhodil z bytu dostať sa do priestoru, kde sa nachádzal agresor, t. j. obžalovaný. Veď práve takýmto konaním by sa vystavovala ešte väčšej hrozbe. Vystavovala by sa nebezpečenstvu ďalšieho útoku, ktorý by mohol byť ešte masívnejší ako ten, ktorý popisovala vo svojej výpovedi, a ktorý mal u nej vyvolávať strach a obavu o život a zdravie. Toto konanie poškodenej nenaznačuje tomu, že by tento útok bol taký intenzívny, aby dochádzalo k naplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania, ako to popisuje vo svojom rozhodnutí súd prvého stupňa.

Krajský súd vzhľadom na okolnosti tohto prípadu, vzhľadom na spôsob vykonania činu, vzhľadom na následky, ktoré boli objektivizované a poranenia, ktoré si vyžiadali dobu liečenia maximálne tri dni, vzhľadom na mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného dospel k záveru, že závažnosť tohto konania je nepatrná, aj keď z formálneho hľadiska by vykazovalo toto konanie znaky prečinu. Krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na závažnosť tohto konania, kedy išlo o intenzívnejšiu manželskú hádku, pri ktorej došlo k fyzickému kontaktu, je možné toto konanie obžalovaného K. T. posúdiť ako priestupok.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd postúpil žalovaný skutok príslušnému okresnému úradu na prejednanie.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.